

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וכנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקאל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת קרח

ב תמוז תשפ"א | גיליון מס' 370

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

" בוקר ויודע ה' את אשר לו" (טז, ה).

אומר רש"י: עתה עת שכרות הוא לנו, ולא נכון להיראות לפניו, והוא (משה) היה מתכוין לדחותם שמא יחזרו בהם.

כתב מרן פוסק הדור זצוקללה"ה (חזו"ע יום טוב, עמוד שסד ד"ה לינו):

יסוד גדול הוא במלחמת היצר הרע, להניח הדבר להשהותו לפעם אחרת, שע"י מתינותו יוכל לשקול את הדבר בשקל הקודש, בלי רתיחת היצר, לבל יהיה פחו כמים, וכמו שאמרו (נזיר ד): ופחו עלי יצרי לטורדני מן העולם, ולזה נאמר (משלי טז, לב): "טוב אך אפים מגיבור", ורוב הניסיונות באים על ידי דחיקת השעה, וכמו שאמרו (סנהדרין קז), תנא דבי רבי ישמעאל, ראויה הייתה בת שבע לדוד מששת ימי בראשית, אלא שאכלה פגה (קודם זמנה). וכן אמרו (ברכות סד), כל הדוחק את השעה שעה דוחקת, וכל הנדחה מפני שעה שעה נדחית מפניו.

והמפרשים כתבו בשם האר"י ז"ל, שאילו היה אדם הראשון ממתין לשבת היה מותר לו אז לאכול מעץ הדעת, לכן נאמר (תהלים קטז, א) "אני אמרתי בחופזי כל האדם כוזב", ובוועז שידע את היסוד הזה התגבר על יצרו [שנאמר: "חי ה'... שכבי עד בוקר"], ובאה לו רות המואבייה בהיתר, והחכמה תחיה בעליה.

(משוש תבל-במדבר, עמוד קנח).

משלחן הראשון לציון

אם יכול רב בית הכנסת להנהיג שאין לעולה לתורה לקרות בעצמו,

אלא רק החזן [מתוך גליונות קובץ בית יוסף].

בס"ד, ז אב תשע"ו, לעם. וכבר נשמעה מפי הש"צ שהוא יהודי כשר, וגם אלה ששומרים תורה ומצוות שעולים ורוצים לקרוא אינם קוראים נכון בקריאה ובטעמים. ועל כן כדי לא לעורר מחלוקת בציבור למי לתת לקרוא, ולמי לא לתת, טוב ונכון עשייתם שתהיה תקנה קבועה שרק הש"צ קורא, וכל המעוררים על זה אינם צודקים וטועים הם, ואפילו אם הם קוראים היטב ומדוייק, לא יקראו בשעה שעולים לתורה, ורק הש"צ יקרא, וכל זה בקהילה שיש את הבעיות הנ"ל, ויש לשמוע לקול רב בית הכנסת ולכבדו, ולא לפרוץ גדר. אבל בקהילה שכל ציבור המתפללים יראי שמים ויודעי ספר, וקוראים היטב את קריאת העלייה, איה"נ יש לאפשר להם לקרוא את אותה העלייה.

בברכת התורה,

יצחק יוסף

הראשון לציון הרב הראשי לישראל ונשיא בית הדין הרבני הגדול

לכבוד היקר והנעלה, רב הקהילה, כה"ר משה חיים הר נוי שליט"א, שלום וברכה, אודות התקנה שהתקין בבית הכנסת בקהילתו שרק השליח ציבור קורא בתורה ולא העולה, מחשש שמא יעלו לקרוא בתורה אינשי דלא מעלי. הנה יש בכח החכם לתקן תקנות מעין אלו בבית הכנסת שלו, ותקנה זו היא תקנה נכונה בקהילה שיש בתוכה מתפללים שאינם שומרים שבת, שצריך שהש"צ שהוא ירא שמים יקרא בתורה ויוציא את הקהל ידי חובה, שאם קרא בתורה המחלל שבת אינם יוצאים ידי חובה, וכמבואר בספר ילקוט יוסף שבת כרך א חלק רביעי (מהדורת תשע"ג עמ' שכח), שאם הקריאה שקרא הש"צ בעליית אותו מחלל שבת יוצאים י"ח, ואין צריך לחזור על אותה עליה איש כשר, שאין קריאת הס"ת אלא להשמיע

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מסלול לכל הארץ עם הבית!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

הלכות הכנות לשבת

(מתוך חזו"ע-שבת א)

א. במקום שמוכרי הדגים הנכרים מייקרים את השער, לפי שנוכחו שהיהודים קונים דגים בכל מחיר לכבד את השבת, רשאים פרנסי הקהל לעשות הסכמה בגזרה, שאין רשות לשום יהודי לקנות דגים, כדי לאלץ את מוכרי הדגים להוזיל את מחירם, כדי שגם עניי ישראל יוכלו לכבד את השבת בדגים כראוי.

ב. בכלל מצות כבוד ועונג שבת לעשות בצק שיש בו שיעור חלה, ולאפותו לכבוד שבת, כדי שיוכלו הנשים לקיים מצות הפרשת חלה. [ושיעור חלה הוא חמש מאות ועשרים דרהם, שהם אלף וחמש מאות וששים גרם. (וכמו שכתבתי בשו"ת יחווה דעת ח"ד סי' נה), ובחזון עובדיה (פסח, עמוד קעו והלאה). ע"ש].

ג. אסור לקבוע סעודה גדולה בערב שבת, שאין רגילים בה בשאר ימי החול, וכל היום בכלל האיסור, ולאכול ולשתות ולקבוע סעודה שרגיל בה בחול, מצוה להמנע מתשע שעות ולמעלה. (מרן בבית יוסף סי' רמט). ומיהו אף על פי שהלכה כר' יוסי (פסחים צ"ט), שאוכל והולך עד שתחשך, ואפילו להתחיל מותר, זהו דוקא לצורך שעה, אבל לעשות כן תמיד, יש לאסור מתשע שעות ולמעלה, שאם לא כן נראה כמזלזל בכבוד שבת.

ד. אסור לעשות סעודת אירוסין בערב שבת, אפילו אם היו האירוסין בו ביום, כיון שאפשר לקיים סעודת האירוסין ביום אחר. ומותר לערוך נישואין בלא סעודה בערב שבת, ולהכין את הסעודה בערב שבת לשבת. אבל מילה ופדיון הבן שזמנם קבוע, מותר לעשות הסעודה בערב שבת. [ומיהו מילה שלא בזמנה אין לעשות כלל ביום חמישי וביום ששי, שלא יצטרכו לחלל שבת].

זריקת פסולת מחלון הרכב, ושיש להולכי רגל ללכת בצורה רגילה

(מתוך גלינות "קובץ בית יוסף").

ב"ה, ירושלים. עש"ק פנחס תשל"ו

הגמרא במס' בבא קמא [ל]. אומרת: האי מאן דבעי למהוי חסידא לקיים מילי דנזיקין: כלומר, הרוצה להיות חסיד, עליו להשמר מלגרום נזק לחבירו בין בגופו בין בממונו. למשל: אדם נוסע בכלי רכב וזורק פסולת מבעד לחלון רכבו, עלול לפגוע בהולך רגל העובר לפי תומו. ואם הפסולת הוא דבר שגורם להתחלקות, עלול אף להביא לידי אסון, אם יחליק בו אדם, ויבא לידי סכנה.

אף ההליכה בדרך צריכה להיות הליכה נורמלית, ולא כאדם בהול הרץ בדרכים. וכן אומר הרמב"ם (הלכות דעות פ"ה ה"ח): לא ירוץ אדם ברשות הרבים כמנהג שוטים, ולא עקב בצד גודל כמנהג גסי הרוח, גם ממהלכו של אדם ניכר אם חכם הוא ובעל דעה, או שוטה וסכל, וכן אמר שלמה בחכמתו וגם בדרך כשהסכל הולך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא. כלומר הוא מודיע לכל על עצמו שהוא סכל.

לפיכך שנינו בבבא קמא (לב). שנים שהיו מהלכים בדרך, אחד רץ ואחד מהלך, ופגעו זה בזה, וניזוק המהלך כדרכו, חייב הרץ לשלם לו כל נזקו כאשר יושת עליו על ידי בית דין. כי הרץ הוא משונה בהליכתו, וכל המשנה ידו על התחתונה [בבא מציעא עו. עבודה זרה ז]. מלבד בערב שבת שדרך בני אדם לרוץ להשלים צרכי שבת. וכן נפסק בחושן משפט. (שעח ס"ט).

הנהגותיו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

מסירות נפש של ממש

עובדות רבות ידועות על בחורים שמרן הכניסם לשיבות, ונטע בהם את חשקת התורה, והמציא להם חן וחסד ורחמים בעיני ראשי ישיבותיהם. בהקשר לכך מסופר על בחור שמרן ישב עמו ארבע שעות לשכנע אותו לחזור לשיבה, וכשהבחין שהבחור כבר אינו מוכן לקבל על עצמו עול תורה, יצא מחדרו כשהוא מבקש שיזמינו לו רופא עקב שחש שהוא מתמוטט.

וכן מסופר עוד, אודות בחור אחד שעזב את הישיבה והחל לעבוד בתור נהג משאית אשפה, וכשנודע זאת למרן נסע עמו יחד לשיבה במשאית האשפה, והחל לדבר על ליבו של ראש הישיבה להחזיר את הבחור למרות שהבחור חלש וצריך הרבה עזרה, "תראה איזה מסירות נפש אני עשיתי כדי להגיע לכאן, גם אתה תעשה מסירות נפש ותקבלו, ותצליח בו"... הפטיר מרן באוזני ראש הישיבה שסירב מתחילה לקבלו, ולשמע דברים נרגשים אלו מיד אימצו וקירבו לליבו.

לימים אותו בחור עלה ונתעלה, וכיום הוא אחד מחשובי הדיינים בירושלים עיר הקודש והמקדש תובב"א.

עתה כשרוצים לאחוז בשולי גלימתו של מרן וללכת בדרכיו, לעשות לו נחת רוח, הרי זה אך ורק על ידי העברת עוד ועוד תינוק וילד, נער ובחור, לחינוך התורני בתלמודי התורה, ועל זה היה בוכה וזועק מרן בכל עת מנהמת לבו, ואין ספק שכל מי שיעשה זאת, מובטח לו שיהיה מרן רבינו הקדוש זצוקללה"ה מליץ יושר בעדו ובעד כל משפחתו ויוסר מביתו כל חולי ומחלה, ויזכה לכל הברכות הכתובות בתורה.

(שלהבת יוסף חי).

